

[Bausgaard.]

i dag. Kan vi nå det mål, har jeg en sikker forvisning om, at vi samtidig vil have skabt bedre forudsætninger for på et mere realistisk grundlag at diskutere kildeskat.

Jeg synes ikke, det ærede medlem hr. Peter Nielsen skulle agitere så meget på problemet omkring de udenlandske arbejders skatteunddragelse både i deres hjemland og i Danmark. Når det ærede medlem alligevel må erkende, at jeg selvfølgelig har ret i, at det uden væsentligt besvær kan klares på anden måde, synes jeg ikke, der er nogen grund til at fremføre det som et vægtigt argument for kildeskat. Det kan løses, uden at vi har nødig at afvente indførelse af kildeskatten.

Det ærede medlem noterede — og det forstår jeg godt — med tilfredshed, at der var fremsat og stadig fremsættes en del let tilbageviselige påstande om kildeskat. Jeg synes ikke, at den slags forsimplinger, som man nu og da gør sig skyldig i i denne diskussion, tjener noget formål, men jeg kan godt forstå, at det ærede medlem er glad for dem, da han har let ved at tilbagevise dem.

Så synes jeg bare ikke, det ærede medlem skulle gøre sig skyldig i den samme forseelse med modsat fortegn. Det ærede medlem har ingen chance for blot at sandsynliggøre, at et eventuelt skattesnyderi bliver lettere at komme til livs under kildeskatteordningen. Hans egen begrundelse i dag gik i retning af, at så fik ligningsmyndighederne mere tid. Vi er adskillige, der tror, at hvis han fik sin vilje og fik kildeskatten gennemført, uden at vi i øvrigt fik skabt de forudsætninger, jeg har talt så meget om, så ville de få mindre tid. Så skulle man deraf altså drage den slutning, at så ville skattesnyderiet stige — jeg tror, det ærede medlem skal lade være med disse meget letkøbte argumenter; de er nemlig lige så lette at tilbagevise for modstanderen, som det ærede medlem har let ved at tilbagevise modstandernes lette argumentation. Det lette kavaleri er altid let at klare. Jeg synes, det ærede medlem skulle lade være, for det ville fremme en saglig diskussion.

Sigsgaard: Spørgsmålet omkring kildeskattens konjunkturregulerende betydning bliver faktisk stadig mere tåget, jo mere vi snakker om den her.

Den højtærede finansminister sagde, at den konjunkturregulerende virkning lå deri, at med stigende indtægtsniveau stiger skatten automatisk under en kildeskatteordning — sådan forstod jeg det i hvert fald. Det er jo ikke helt rigtigt. Der vil — sådan som jeg forstår forslaget — gå gennemsnitligt over et halvt år, før den virkning indtræder. Det er selvfølgelig hurtigere end nu, men derfra og så til at give det udseende af — som især den ærede ordfører for socialdemokratiet gør det — at buketterne bliver vi så herligt fri for under kildeskatten, synes jeg dog der er et stykke vej.

Jeg tror, den konjunkturregulerende virkning overdrives ganske stærkt. Og direkte uansvarligt bliver det, hvis man på møder rundt om i landet påstår, at får vi bare kildeskat, så tager vi endeligt afsked med de idelige forhøjelser af forbrugsskatter og går ind i en periode præget af total fred for ubehagelige overraskelser på skatteområdet. Jeg tror, at kildeskatten giver mange fordele, men jeg tror på den anden side ikke, at den løser alle de problemer omkring den økonomiske planlægning, som regeringen og socialdemokratiet hidtil har ladet ligge uløst, og jeg tror ikke, det tjener noget formål at give folk indtryk af, at den gør det.

En enkelt æret ordfører mente af mit første indlæg at kunne slutte, at også jeg havde sympati for det konservative forslag om en ordning med frivillig kildeskat. Jeg skal heroverfor kun sige, at det var en forhastet slutning, den ærede ordfører her drog.

Johan Asmussen: Den højtærede finansminister gjorde med særlig adresse til mig to bemærkninger, som jeg skal tage stilling til.

Den højtærede finansminister refererede til min bemærkning om, at de eventuelle fordele, som kildeskatteforslaget kunne have, måtte kunne opnås lettere på anden måde, og ministeren sagde: lad os få nogle forslag! Jeg opfatter det sådan, at ministeren dermed ikke har taget afstand fra den opfattelse, at en række af de fordele, der kunne være tale om, ville kunne opnås på anden måde. Jeg synes ikke, det skulle være nødvendigt at opfordre just mig til at fremkomme med sådanne forslag. Hvis jeg nu ikke hørte til